

§ 201.

Sætninger af fremmed Ret behøve kun at bevises, forsaavidt de ikke ere Retten bekendte. Ved Udfindelsen af, hvad der er fremmed Ret, ere Dommerne ikke indskrænkede til at benytte de af Parterne fremførte Beviser, men de ere beføjede til selv at anstille Underfølgelse herom.

Hvad der er sagt om fremmed Ret, gjælder ogsaa om indenlandske Sædvaner og saadanne specielle Bestemmelser, som Retten ikke er forpligtet til at kjende.

Første Underafdeling.

Om Vidnebevist.

§ 202.

Enhver er pligtig at vidne, naar han paa lovtlig Maade indkaldes hertil.

Dog behøver ingen at møde til Vidnebyrds Afslæggelse udenfor den Landsretskreds hvori han bor, dersom han derved vilde faa længere at rejse hen til Retten end 18 Mile paa Jernbane eller 6 Mile paa anden Maade eller en tilsvarende Veilængde delvis paa Jernbane og paa anden Maade.

Den, der indkaldes for at vidne for en Ret, som holdes udenfor den Underretskreds, hvori han bor, og som maa tilbagelægge en længere Vej end 3 Mile paa Jernbane eller 1 Mil paa anden Maade for at naa til Retten, kan fordre sine Rejsudgifter godtgjorte med 1 Kr. for hver løbende Mil samt Tærepengge af 4 Kr. for hver Dag. De Idelser, paa hvilke Vidnet har Krav, eller, hvis disse ikke kunne anslaaes bestemt, tilbørligt Forflud paa samme, maa tilbydes betalte samtidigt med Indkaldelsens Forlyndelse.

§ 203.

Vidnets Afhørelse foregaar i Reglen for den Ret, som dommer i Hovedsagen.

Hvor Vidnet ifølge § 202 ikke er pligtig at møde for denne, føres det for Underretten paa det Sted, hvor det bor.

Vidnets Afhørelse ved Underretten paa det Sted, hvor det bor, kan endvidere anordnes:

- a) naar Parterne ere enige herom,
- b) naar Retten skjønner, at Vidnets Udsagn ikke angaar væsentlige Punkter i Sagen, eller naar dets Fremstilling vil medføre Udgifter for Parterne og Ulemper for Vidnet, som ikke staa i noget rimeligt Forhold til det Udbytte i Henseende til Sagens Oplysning, der kan ventes af Vidnets Afhørelse for dem, der skulle domme i Sagen,
- c) naar Vidnet er sygt, og det ikke findes hensigtsmæssigt at udsætte Sagen af den Grund, eller naar Vidnet formedelt høi Alder eller Legems svagbed ikke kan taale at rejse.

Kan Vidnet i de under Lit. c nævnte Tilfælde ikke forlade sin Bolig, sættes Underretten der.

§ 204.

Militære af Hæren og Flaaden ere pligtige at aflægge Vidnebyrd for de borgerlige Domstole overensstemmende med Reglerne i denne Lov.

§ 205.

Indkaldelse til at møde og aflægge Vidnebyrd udgaar efter Partens Begjæring fra den Ret, for hvilken Vidnet skal møde (§ 181). Indkaldelsen overgives Parten, der